

ter for at faae det fornødne Antal Befarne; men det vilde dog paa den anden Side være overordentlig haardt at gaae frem paa denne Maade imod Søfolk, der have unbladt itide at skaffe sig denne Begunstigelse. De Forlegheder, som deraf kunne opstaae, vilde som sagt kun vise sig ved de første Indkaldelser; senere vil der ikke kunne spores nogen Ulempe deraf. Dette Vædringsforslag maatte jeg altsaa meget ønske vedtaget. Med Hensyn til det dertil af to ærede Medlemmer stillede Underændringsforslag under Nr. 55 maa jeg bemærke, at jeg ligeledes agter at stemme detsfor. Det gaaer ud paa, at istedetfor det sidste Stykke skulde der sættes: „Udsættelsen bortfalder i Krigstid“, saa at altsaa Udsættelsen ikke skulde bortfalde ved overordentlige Indkaldelser. Jeg er aldeles enig med det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds i, at dette Udtryk: „overordentlige Indkaldelser“ er noget elastisk; thi hvad skal derved forståes? Det er muligt, at man vil fortolke det paa den Maade, at Alt, hvad der gaaer ud over de aarlige Svælsker, som ere fastsatte i Loven om Søværnets Ordning, vil blive kaldt overordentlige Indkaldelser, at man f. Ex. vil kalde det en overordentlig Indkaldelse, der faaer Sted, naar der, hvad der jo flere Gange har været Tale om, skulde sendes et Skib til Japan, eller der skulde sendes et Skib til Vestindien i Anledning af Dernes Salg eller til Middelhavet osv., og i saa Tilfælde vilde jo strax denne Paragraph faae Anvendelse. Dette vilde imidlertid forekomme mig mindre rigtigt, og da den hele Udsættelse for Søfolk kun er en Tredebeel af, hvad der kan tilstaaes de Værnepligtige i Landhæren, saa synes jeg rigtignok, at man maatte kunde lade de Befarne beholde den i alle de Tilfælde, der ikke ere Krigstid. — Vædringsforslaget under Nr. 51 nægter jeg ikke taltaler mig ligeledes; thi det forekommer mig, at naar en Mand har faret sine 18 Maanedes tilføes og møder for Udsættelseschefen eller Vædringsbestyreren med sin Bog, maa han være berettiget til at faae Befarenhedsgrad, hvad enten han tidligere har været indkaldt til Tjeneste ved Hæren eller ikke. Jeg synes ikke, at den Omstændighed, at en Mand har været indkaldt til Hæren og

der gjort Tjeneste, bør komme ham til Skade, naar han senere i 18 Maanedes har faret tilføes og melber sig hos Udsættelseschefen som Befaren; at han da skal staae tilbage for dem, der ikke have været indkaldte, forekommer mig ikke at være Ret mod en saadan Mand. Man kan indvende herimod, at i saa Tilfælde vil Krigsbestyreren sandsynligvis aldrig nægte ham at blive indsat i Sørusten, men een Ting er at andrage om Noget, en anden Ting at kunne fremsætte Noget som Ret, og det forekommer mig, som sagt, at han maatte have ligesaa megen Ret som de, der slet ikke have været indkaldte.

Ordføreren: Det er dog visnok ikke almindeligt, at man efter 25 Mars Vædringsrustalder, altsaa omtrent i sit 26de Aar, begynder paa at blive Sømand. Det maa erindres, at i Fredstid kan Enhver forlange Udsættelse indtil 25de Mars Vædringsrustalder, det vil omtrent sige, indtil man er 26 Aar gammel. Naar en Værnepligtig ikke har prøvet Søen, inden han er udskreven, saa fatter jeg ikke ret, at det skulde være meget sandsynligt, at han, naar han ovenikjøbet, efter at være udskreven i sit 26de Aar, havde været i Søværnets Linie et Par Aar, da skulde have faaet Tid til at blive Sømand. Jeg forstaaer ikke ret, hvorledes dette skulde gaae til; thi dersom han blot blev det inden 26de Mars Alderen, kan han jo uden videre blive Befaren, dersom han inden den Tid har seilet 18 Maanedes. Grunden, hvorfor — jeg vil sige det ligefrem — hverken den øvrige Deel af Udvalget eller Regjeringen har ønsket det, er, fordi det, naar det f. Ex. tyder til Krig, vil være meget uheldigt, om de, der have staaet i Søværnets Linie og gjort Tjeneste, f. Ex. som Artillerister, skulle kunne sige: Nu have vi faret i 18 Maanedes som Artillerister, nu vilde vi være Befarne, og saa vilde vi gaae bort fra Landet med det første det bedste Skib. Ja, det vilde være meget uheldigt, om Folk, som paa Statens Bekostning vare uddannede, skulde kunne slippe bort ad denne Wei. Ingen forhindres fra at blive Befaren, naar han vil, kun maa han blive det inden 26 Mars Alderen, men da man gaaer ud fra, at Folk i Almindelighed blive det med 18